

ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา*
ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF STUDENTS INFLUENCING THE
DECISION TO PURSUE HIGHER VOCATIONAL CERTIFICATE STUDIES
AT AYUTTHAYA COMMERCIAL TECHNOLOGY COLLEGE

นภัสสร ศรีขวัญ

Napassorn Srekwan

สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและความเป็นผู้นำ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Educational Management and Leadership, Panyapiwat Institute of Management, Thailand

Corresponding Author's Email: napassorn@atcc.ac.th

วันที่รับบทความ : 7 กุมภาพันธ์ 2569; วันแก้ไขบทความ 17 กุมภาพันธ์ 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 19 กุมภาพันธ์ 2569

Received 7 February 2026; Revised 17 February 2026; Accepted 19 February 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา 2) ศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา และ 3) วิเคราะห์ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับดังกล่าว กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 98 คน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสถาบันเดียวกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพ

Citation:

* นภัสสร ศรีขวัญ. (2569). ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(2), 135-150.

Napassorn Srekwan. (2026). Organizational Commitment Of Students Influencing The Decision To Pursue Higher Vocational Certificate Studies At Ayutthaya Commercial Technology College.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(2), 135-150.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ด้วยผู้เชี่ยวชาญ การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการผ่านแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาในภาพรวมมีระดับมาก โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย และการรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย 2) ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีระดับมาก โดยให้ความสำคัญสูงสุดด้านโอกาสในการประกอบอาชีพ รองลงมาคือเหตุผลส่วนตัว และหลักสูตรที่เปิดสอน และ 3) ความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การอธิบายความแปรปรวน (R^2) เท่ากับ .567

คำสำคัญ: ความผูกพันต่อองค์กร, การเลือกศึกษาต่อ, นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Abstract

This quantitative research aimed to: (1) examine the level of organizational commitment among higher vocational certificate students at Ayutthaya Commercial Technology College, (2) investigate the level of factors influencing students' decisions to pursue further studies at the higher vocational certificate level, and (3) analyze the organizational commitment affecting the decision to continue studying at the same level. The population consisted of 98 first-year regular program students in the academic year 2025 who had previously completed their vocational certificate from the same institution. Data were collected from the entire population. The research instrument was a questionnaire, which was validated by experts. Data collection was conducted using the questionnaire, and statistical analysis included descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential statistics using stepwise multiple regression analysis. The research findings indicated that: (1) the overall level of organizational commitment was high. When ranked from the highest to the

lowest mean score, the dimensions were: the desire to maintain membership as students of the college, followed by acceptance of the institution's goals and values; (2) the overall level of decision-making factors influencing students to pursue further studies was high. The highest mean score was found in the career opportunity factor, followed by personal reasons and the curriculum; and (3) organizational commitment was found to significantly influence the decision to pursue higher vocational certificate studies at the 0.05 level of significance, with a coefficient of determination (R^2) of 0.567.

Keyword: organizational commitment, decision to pursue higher education, Students at the Higher Vocational Certificate Level

บทนำ

สถานศึกษาเป็นองค์การสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ โดยเฉพาะสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีบทบาทในการผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้และเทคโนโลยี การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาไม่เพียงมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะวิชาชีพเฉพาะด้านเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การปรับตัว และความสามารถในการตัดสินใจอย่างเหมาะสมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาทุนมนุษย์และนโยบายด้านการผลิตกำลังคนคุณภาพของประเทศ นักวิชาการหลายท่านชี้ให้เห็นว่าการเรียนอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการลดช่องว่างระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและภาคอุตสาหกรรม รวมถึงช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการประกอบอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ในสภาพการณ์ปัจจุบันพบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนไม่น้อยเลือกเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือศึกษาต่อในระดับอื่น แทนการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจดังกล่าวมีหลายด้าน ทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความต้องการแรงงานระดับปวช. ในตลาดแรงงาน และความแตกต่างของผลตอบแทนระหว่างผู้จบ ปวช. และ ปวส. ที่อาจไม่ชัดเจนมากนัก งานวิจัยและรายงานของหน่วยงานด้านการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของผู้เรียน อีกทั้งในบางกรณี นักศึกษายังมอง

ว่าการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอาจเปิดโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่า ส่งผลให้การเรียนต่อระดับ ปวส. ขาดความน่าสนใจเมื่อเปรียบเทียบกับทางเลือกอื่น

นอกจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและโอกาสทางอาชีพแล้ว ความผูกพันต่อองค์กรหรือสถานศึกษา (Organizational Commitment) ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทัศนคติ และการตัดสินใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อในสถานศึกษาเดิม แนวคิดของ Meyer และ Allen รวมถึงนักวิชาการด้านการศึกษาในประเทศไทยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีความผูกพันต่อสถานศึกษาสูงจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ ศรัทธา และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการเรียน มีความรับผิดชอบ และมีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในบริบทของอาชีวศึกษา ความผูกพันต่อสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หลักสูตร การสนับสนุนจากครูและสถาบัน รวมถึงโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งล้วนมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา

สำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา พบว่าอัตราการสมัครเรียนต่อจากระดับ ปวช. สู่ระดับ ปวส. ในบางสาขาวิชายังคงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและปัจจัยเชิงโครงสร้างที่จำเป็นต้องได้รับการศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนั้น การศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถกำหนดนโยบาย แนวทาง และกลยุทธ์ในการส่งเสริมความผูกพันของนักศึกษา เพิ่มอัตราการศึกษาต่อ และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา
3. เพื่อวิเคราะห์ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กร

ความผูกพันต่อองค์กรเป็นแนวคิดที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับองค์กรในมิติของทัศนคติ ความรู้สึก และพฤติกรรม โดยหมายถึงสภาวะทางจิตใจที่บุคคลยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร มีความเต็มใจทุ่มเทเพื่อความสำเร็จขององค์กร และมีความต้องการคงอยู่เป็นสมาชิกในระยะยาว ความผูกพันจึงเป็นความรู้สึกเชิงบวกที่มีมากกว่าความพึงพอใจทั่วไป และสามารถสะท้อนแนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างมีนัยสำคัญ กรอบแนวคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายคือแนวคิดของ Meyer and Allen (1990) ซึ่งแบ่งความผูกพันออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความผูกพันทางอารมณ์ เกิดจากความรู้สึกผูกพันและความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร 2) ความผูกพันด้านการคงอยู่ เกิดจากการพิจารณาความคุ้มค่าในการคงสมาชิกภาพ และ 3) ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน เกิดจากความรู้สึกว่าควรอยู่กับองค์กรเพราะความเหมาะสมหรือหน้าที่ แนวคิดนี้ช่วยอธิบายแรงจูงใจของบุคคลได้อย่างครอบคลุม และถูกนำไปใช้ในงานวิจัยทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องในบริบทการศึกษา โดยเฉพาะอาชีวศึกษา พบว่าความผูกพันต่อสถานศึกษาส่งผลต่อความตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความสำเร็จทางการศึกษา นักศึกษาที่มีความผูกพันสูงมักมีความศรัทธา ภาคภูมิใจ และพร้อมทุ่มเทต่อการเรียน อีกทั้งยังมีแนวโน้มลาออกกลางคันต่ำ และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับวิทยาลัยในระยะยาว ความผูกพันยังส่งผลต่อทัศนคติหลังสำเร็จการศึกษา เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิษย์เก่าและการเลือกศึกษาต่อในสถาบันเดิม จึงถือได้ว่าความผูกพันต่อสถานศึกษาเป็นทั้งทุนทางสังคมและทุนทางจิตวิทยาที่สถานศึกษาควรพัฒนาอย่างเป็นระบบผ่านคุณภาพการเรียนการสอน การดูแลผู้เรียน และบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2. การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การตัดสินใจเป็นกระบวนการคิดที่บุคคลใช้ในการเลือกแนวทางปฏิบัติจากหลายทางเลือก โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูล ประสบการณ์ และการประเมินผลลัพธ์ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จึงเป็นการตัดสินใจที่มีผลต่ออนาคตด้านการศึกษาและอาชีพของผู้เรียนโดยตรง การตัดสินใจศึกษาต่อได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความสนใจ ความถนัด เป้าหมายชีวิต และแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจครอบครัว โอกาสในการทำงาน ภาพลักษณ์สถานศึกษา คุณภาพหลักสูตร และบุคลากรทางการศึกษา ปัจจัย

เหล่านี้ร่วมกันกำหนดการรับรู้คุณค่าในการศึกษาต่อของผู้เรียนในบริบทอาชีวศึกษา การรับรู้ว่าการเรียนต่อระดับ ปวส. ช่วยเพิ่มทักษะ ความเชี่ยวชาญ และโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ จะทำให้แนวโน้มการตัดสินใจเรียนต่อสูงขึ้น ในทางกลับกัน หากการเข้าสู่ตลาดแรงงานทันทีให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ การตัดสินใจเรียนต่ออาจลดลง อย่างไรก็ตาม ความผูกพันต่อวิทยาลัย เป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจ นักศึกษาที่รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยและเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษา มักเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยเดิมมากกว่า ดังนั้น การตัดสินใจศึกษาต่อระดับ ปวส. จึงเป็นผลลัพธ์ของการผสมผสานระหว่างปัจจัยเชิงโครงสร้างของวิทยาลัยและปัจจัยเชิงจิตวิทยาของผู้เรียน โดยเฉพาะความผูกพันต่อองค์กรซึ่งทำหน้าที่เป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติเชิงบวกต่อวิทยาลัยและมีแนวโน้มศึกษาต่อสูงขึ้น สะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนาความผูกพันต่อสถานศึกษาในระบบอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง

สรุป จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรเป็นสภาวะทางจิตใจที่สะท้อนความรู้สึกลงและทัศนคติเชิงบวกต่อสถาบัน ครอบคลุมการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม ความเต็มใจทุ่มเท และความต้องการคงอยู่เป็นสมาชิกในระยะยาว โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Meyer และ Allen อธิบายความผูกพันในด้านอารมณ์ การคงอยู่ และบรรทัดฐานได้อย่างครอบคลุม งานวิจัยด้านการศึกษาพบว่าความผูกพันต่อสถานศึกษาช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียน ลดการลาออก และสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวกับสถาบันการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ ปวส. ได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอก เช่น ความสนใจ เป้าหมายชีวิต สภาพเศรษฐกิจ โอกาสทางอาชีพ และคุณภาพหลักสูตร อย่างไรก็ตาม ความผูกพันต่อสถานศึกษาเป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีอิทธิพลสำคัญ นักศึกษาที่ศรัทธาและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันมักมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนและเลือกศึกษาต่อในสถาบันเดิม ดังนั้น การพัฒนาความผูกพันต่อองค์กรในบริบทอาชีวศึกษา จึงเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาต่อ เพิ่มอัตราคงอยู่ของผู้เรียน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันอย่างยั่งยืน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

รูปแบบดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา จำนวน 98 คน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากสถาบันเดียวกัน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จึงไม่ต้องใช้การสุ่มตัวอย่างเนื่องจากจำนวนประชากรทั้งหมดมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสำรวจประชากรทั้งหมด นักศึกษาทุกคนจึงถือเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยสมบูรณ์

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (IOC) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่แท้จริง และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha)

การรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทางออนไลน์ผ่าน Google Form โดยผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้ถูกตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ 1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์กรกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยาผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา ทั้ง 3 ด้าน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการแปลผลความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยาสามารถแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์ผลโดยภาพรวมและแยกออกเป็นรายด้านประกอบด้วย การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยดังรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย μ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยาทั้ง 3 ด้าน

ข้อ	ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา	(μ)	(σ)	ระดับ
1.	การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย	4.02	0.81	มาก
2.	ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย	3.96	0.86	มาก
3.	ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย	4.15	0.89	มาก
	รวม	4.03	0.85	มาก

2. ผลการศึกษาระดับของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงผู้วิจัยได้ศึกษาระดับของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้ง 8 ด้าน ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความ

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการแปลผลระดับของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์ผลโดยภาพรวม และแยกออกเป็นรายด้านประกอบด้วย เหตุผลส่วนตัว ภาพลักษณ์สถานศึกษา โอกาสในการประกอบอาชีพ สังคมและเพื่อน หลักสูตรที่เปิดสอน บุคลากรทางการศึกษา/ครูผู้สอน มีการประชาสัมพันธ์ ครอบครั้วและผู้ปกครอง ดังรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยาทั้ง 8 ด้าน

ข้อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยา	μ	σ	ระดับ
1.	เหตุผลส่วนตัว	4.05	0.87	มาก
2.	ภาพลักษณ์สถานศึกษา	3.85	0.84	มาก
3.	โอกาสในการประกอบอาชีพ	4.16	0.76	มาก
4.	สังคมและเพื่อน	3.78	0.97	มาก
5.	หลักสูตรที่เปิดสอน	4.01	0.83	มาก
6.	บุคลากรทางการศึกษา/ครูผู้สอน	4.00	0.86	มาก
7.	การประชาสัมพันธ์	3.80	0.94	มาก
8.	ครอบครั้วและผู้ปกครอง	3.78	1.00	มาก
	รวม	3.91	0.90	มาก

3. ผลวิเคราะห์ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) และการแปลผลความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถแบ่งออกเป็นการวิเคราะห์ผลโดยภาพรวม และแยก

ออกเป็นรายด้านประกอบด้วย มีรายละเอียดดังนี้ การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยดังรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยภาพรวม

Variable	B	SEb	β	t	Sig.	Zero order Correlation	Collinearity Statistics	
							Tolerance	VIF
(Constant)	.887	.276		3.218	.002			
X ₁ : การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย	.334	.095	.370	3.502	.000	.700	.414	2.416
X ₂ : ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย	.215	.083	.248	2.604	.011	.639	.508	1.97
X ₃ : ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย	.200	.081	.236	2.465	.016	.634	.505	1.982
R = .753 R ² = .567 SEest = .336								

อภิปรายผล

1. อภิปรายผล ระดับความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา

ผลการวิจัยด้านความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สะท้อนว่านักศึกษามีทัศนคติและความรู้สึกเชิงบวกต่อสถาบันอย่างชัดเจน โดยด้านการรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความเข้าใจในเป้าหมาย นโยบายและระเบียบของวิทยาลัย และยอมรับนำมาปฏิบัติร่วมกัน จนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันและพร้อมสนับสนุนวิทยาลัยในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดอัตลักษณ์ทางสังคมของ (Ashforth & Mael, 1989) ด้านความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก

เช่นกัน นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียน การปฏิบัติงาน และการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย สะท้อนถึงความรับผิดชอบ แรงจูงใจ และความภาคภูมิใจในสถาบัน อันเกิดจากการรับรู้ถึงการสนับสนุนด้านทรัพยากรและโอกาสจากวิทยาลัย ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชานันท์ ศิริกุลสถิตย์ (2562) ที่ชี้ว่าความเต็มใจทุ่มเทและความภาคภูมิใจในความเป็นสมาชิกของสถาบันเป็นองค์ประกอบสำคัญของความผูกพันต่อองค์กร ส่วนด้านความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยก็อยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความตั้งใจศึกษาจนสำเร็จหลักสูตร มีความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษา และพร้อมปกป้องชื่อเสียงของสถาบัน รวมถึงยังคงมีแนวโน้มให้การสนับสนุนวิทยาลัยในฐานะศิษย์เก่าในอนาคต สะท้อนถึงความผูกพันระยะยาวระหว่างผู้เรียนกับสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความผูกพันเชิงทัศนคติของ Steers and Porter (1979 อ้างถึงใน ดวงพร รุ่งเรืองศรี, 2563)

2. อภิปรายผล ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน สะท้อนว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับทั้งปัจจัยด้านอาชีพ การเรียนรู้ และบริบทแวดล้อมในการตัดสินใจศึกษาต่อ โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านโอกาสในการประกอบอาชีพ แสดงถึงความคาดหวังต่อความมั่นคง รายได้ และความก้าวหน้าในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด ศรีหาเหง้า (2549) ที่ชี้ว่าความคาดหวังด้านอาชีพเป็นแรงจูงใจสำคัญในการเลือกเรียนสายอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัวและหลักสูตรที่เปิดสอนมีความสำคัญในระดับมากเช่นกัน นักศึกษาให้ความสำคัญกับความชอบ ความถนัด บรรยากาศการเรียนรู้อื่นๆ และความเชื่อมั่นว่าหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเมธาวิ สุขปาน (2556) ที่ระบุว่าความสนใจส่วนบุคคลและหลักสูตรเชิงปฏิบัติที่ตอบโจทย์อาชีพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ในด้านบุคลากรทางการศึกษาและภาพลักษณ์สถานศึกษา นักศึกษามีความเชื่อมั่นในความเชี่ยวชาญของผู้สอน คุณภาพการจัดการเรียนการสอน และชื่อเสียงของสถาบัน ซึ่งเป็นแรงเสริมต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานของอดิศักดิ์ อะมูตะคุ (2565) ที่ชี้ถึงบทบาทของครูและภาพลักษณ์สถาบันต่อการเลือกสถานศึกษา ส่วนปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ สังคมและเพื่อน รวมถึงครอบครัวและผู้ปกครอง ล้วนอยู่ในระดับมาก โดยการสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจน การได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และแรงสนับสนุนจากครอบครัวทั้งด้านการเงินและกำลังใจ เป็น

องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมความมั่นใจในการตัดสินใจศึกษาต่อ สอดคล้องกับข้อค้นพบของณัฐวัฒน์ พระงาม (2562)

3. อภิปรายผลวิเคราะห์ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยาผลการวิจัยพบว่าความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการอยุธยา อยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับความสำคัญได้แก่ 1) การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย 2) ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย และ 3) ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย ซึ่งสะท้อนว่านักศึกษามีความเข้าใจ ยอมรับระเบียบและแนวทางของสถาบัน จนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและความภาคภูมิใจในสถาบัน อันเป็นฐานสำคัญของความผูกพันต่อองค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ งานวิจัยของ จุฑารัตน์ ทิพย์บุญทรัพย์ และ ศศิธร โรจน์สงคราม (2560) ที่อธิบายว่าความรู้สึกเป็นเจ้าของและความภาคภูมิใจในสถาบันนำไปสู่ความผูกพันต่อสถาบัน ด้านความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัยสะท้อนผ่านความตั้งใจในการเรียนและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน โดยนักศึกษาที่รับรู้ถึงการสนับสนุนจากวิทยาลัยมีแนวโน้มเกิดแรงจูงใจเชิงบวกและแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการสร้างประโยชน์แก่สถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิรัตน์ บัวฉวี (2551) ที่ชี้ว่าการดูแล เอาใจใส่ และให้ความสำคัญต่อผู้เรียนส่งผลต่อการเกิดความผูกพันและความทุ่มเทต่อสถาบัน ส่วนความต้องการรักษาสถานภาพความเป็นนักศึกษาสะท้อนถึงความตั้งใจศึกษาจนสำเร็จหลักสูตร การปกป้องชื่อเสียงสถาบัน และความพร้อมสนับสนุนวิทยาลัยในอนาคต แสดงถึงความผูกพันระยะยาวระหว่างนักศึกษา กับสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุฑารัตน์ ทิพย์บุญทรัพย์ และ ศศิธร โรจน์สงคราม (2560) ที่อธิบายว่าความภาคภูมิใจในตนเองและสถาบันส่งเสริมความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

โดยภาพรวม ความผูกพันทั้งสามด้านทำหน้าที่เป็นกลไกเสริมให้ปัจจัยด้านโอกาสทางอาชีพ เหตุผลส่วนตัว หลักสูตร ผู้สอน ภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ สังคม และครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อชัดเจนยิ่งขึ้น สะท้อนว่าการสร้างความผูกพันระยะยาวกับผู้เรียนเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการส่งเสริมการศึกษาต่อภายในสถาบัน

องค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับบทบาทของความผูกพันต่อสถานศึกษาในบริบทอาชีวศึกษา โดยพบว่า ความผูกพันต่อองค์กร เป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจได้ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจเรียนต่อมิได้ขึ้นอยู่กับเหตุผลด้านอาชีพหรือเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ยังเชื่อมโยงกับความรู้สึผูกพัน และการรับรู้คุณค่าของสถานศึกษาจากผลการวิจัย สามารถพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดเชิงต้นแบบที่อธิบายว่า ความผูกพันต่อองค์กรประกอบด้วย 3 มิติสำคัญ ได้แก่ 1) การรับรู้และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย 2) ความเต็มใจในการทุ่มเทเพื่อวิทยาลัย และ 3) ความต้องการรักษาสถานภาพความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย ทั้งสามมิติทำงานร่วมกันในลักษณะของแรงเสริมทางจิตวิทยาที่ผลักดันให้นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อสถาบันและมีแนวโน้มเลือกศึกษาต่อในสถานศึกษาเดิม องค์ความรู้ที่สำคัญคือ การมองความผูกพันต่อสถานศึกษาในฐานะ ด้านจิตวิทยา ซึ่งสามารถพัฒนาและเสริมสร้างได้ผ่านการจัดการศึกษา การดูแลนักศึกษา และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม เมื่อผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน จะเกิดความภาคภูมิใจ ความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นต่อคุณภาพการจัดการศึกษา อันนำไปสู่การตัดสินใจศึกษาต่ออย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น งานวิจัยนี้เสนอให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาความผูกพันของผู้เรียนควบคู่กับการพัฒนาหลักสูตรและโอกาสทางอาชีพ เนื่องจากความผูกพันต่อองค์กรเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มอัตราการศึกษาต่อ ลดการสูญเสียผู้เรียน และสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันในระยะยาว ถือเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาอย่างยั่งยืน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้ 1.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษาและฝ่ายกิจกรรมควรใช้ข้อมูลนี้ในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สอดคล้องกับเป้าหมายและค่านิยมของวิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจเป้าหมาย บทบาท และวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย 1.2 ฝ่ายวิชาการควรส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ เพิ่มช่องทางการสนับสนุนนักศึกษาทั้งด้านการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมการ

แข่งขันต่างๆทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย รวมถึงสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงศักยภาพอย่างเต็มที่ 1.3 ความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย เป็นพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความตั้งใจของนักศึกษาที่ต้องการรักษาสถานะการเป็นนักศึกษาจนสำเร็จการศึกษา แสดงให้เห็นถึงความผูกพันต่อวิทยาลัยอย่างชัดเจน ดังนั้นผู้บริหาร ควรสนับสนุน สร้างกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา ศิษย์เก่าและวิทยาลัย ซึ่งนโยบายตรงนี้จะช่วยเสริมสร้างผูกพันต่อวิทยาลัยให้มั่นคงยิ่งขึ้น แม้ว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1.4 ฝ่ายบริหารควรนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนพัฒนาวิทยาลัยในแต่ละด้านอย่างเป็นระบบ โดยในด้านครอบครัวและผู้ปกครอง ฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เช่น การประชุมผู้ปกครอง และการให้ข้อมูลทุนการศึกษา ขณะที่ในด้านโอกาสการประกอบอาชีพ ฝ่ายวิชาการควรพัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการ โครงการเรียนจบมีงานทำทันที รวมถึงให้ข้อมูลตลาดแรงงานและเส้นทางอาชีพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษาและผู้ปกครองต่อโอกาสการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยในครั้งต่อไป เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา ควรมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1

จากผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่าความผูกพันต่อสถานศึกษาสามารถอธิบายการตัดสินใจศึกษาต่อได้ร้อยละ 56 ซึ่งสะท้อนว่ายังมีตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาอีก ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรเพื่อให้แบบจำลองการทำนายมีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น ความพึงพอใจต่อวิทยาลัย ในด้านต่างๆ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสติปัญญา และแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุม เพื่อให้ผลการวิเคราะห์สามารถสะท้อนพฤติกรรมของนักศึกษาได้อย่างรอบด้านมากขึ้น โดยอาจขยายจากศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การอยุธยาที่เรียนต่อไปยังกลุ่มที่ไม่เลือกเรียนต่อว่าเกิดจากปัจจัยในด้านใด

2.3

การวิจัยควรขยายไปยังวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และพื้นที่ใกล้เคียง การขยายกลุ่มตัวอย่างในลักษณะนี้จะช่วยให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง รวมถึงช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ผลการวิจัยเพื่อวางแผนพัฒนาการแนะแนวและการส่งเสริมการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- จุฑารัตน์ ทิพย์บุญทรัพย์ และ ศศิธร โรจน์สงคราม. (2560). การศึกษาความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 4(1), 1-12.
- ณัฐวัฒน์ พระงาม. (2562). อิทธิพลสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ. *วารสารวิชาการหาดใหญ่วิชาการ*, 17(1), 49-68.
- ณิชนันท์ ศิริกุลสถิตย์. (2562). ความผูกพันต่อองค์การของครูโรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงพร รุ่งเรืองศรี. (2563). ความพึงพอใจและความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง*, 9(2), 18-27.
- เมธาวี สุขปาน. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน: กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. ใน *ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ละเอียด ศรีหาเหง่า. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ใน *การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดิศักดิ์ อະมุทะคุ. (2565). การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อภิรัตน์ บัวมณี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี. ใน *สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Allen, N. J., & Meyer, J. P. (1990). The measurement and antecedents of affective, continuance and normative commitment to the organization. *Journal of occupational psychology*, 63(1), 1-18.

Ashforth, B. E., & Mael, F. (1989). *Social Identity Theory and the Organization*.
Academy of Management Review, 14(1), 20 - 39. doi:10.5465/AMR.1989.
4278999